

[Nielsen Mann.]

gelen skyldes Misvækst i 1939. Men jeg vil, som sagt, gerne bede den højtærede Landbrugsminister forklare det høje Ting, hvorfor de Landmænd, der ikke har saaet Vintersæd, er undtagne.

Lange: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag. Den Hjælp, man her vil yde Landmænd, som i høj Grad kan trænge til Hjælpen, vil vi gerne være med til at yde, selv om vi mener, at Spørgsmaalet egentlig kunde løses og vel i og for sig er løst gennem den Lov, vi allerede har om Høstpantebreve. Men jeg erkender, at man her gør den Kredit, som de paagældende Landmænd skal have for deres Saasæd, rentefri, hvilket de naturligvis ikke kan vente efter Loven om Høstpantebreve. Men saa opstaar jo det Spørgsmaal, hvorledes man vil stille sig over for de Folk, som kunde være kommet ind under Loven, hvis de ikke allerede havde ordnet sig med Hensyn til Høstpantebreve. For hvis de har købt paa Høstpantebreve, vil de vel ikke kunne komme ind under denne Lov, og det kan man vel sige er uretfærdigt over for dem.

Jeg skal ikke komme særlig ind paa Enkeltheder, men man kan ikke, naar man ser paa de Betingelser, der maa opfyldes, for at Laan skal kunne ydes, undlade at tænke, at dette at afgøre, om der har været Misvækst eller ej, er en noget vanskelig Afgørelse, som maaske ikke vil blive ensartet alle Steder, idet det vil være forskellige Kommunalbestyrelser, der skal foretage de fornødne Undersøgelser og skønne over, hvem der skal kunne komme ind under Loven.

Jeg skal dernæst gøre en Bemærkning om Bestemmelsen om Forfaldstiden for Laanene. Efter det Lovforslag, der blev fremsat i Folketinget, skulde Laanene indfries inden Udgangen af September Maaned, men i Folketinget ændredes det til inden Udgangen af Oktober Maaned. Jeg minder i den Anledning om den Diskussion, der fandt Sted i dette høje Ting for nogle faa Maaneder siden, da man gennemførte Loven om Høstpantebreve, og en Købmandsorganisation blev meget stærkt angrebet, fordi den havde advaret imod at udskyde Afleveringsterminen til Slutningen af December eller Slutningen af Januar. Naar det er Staten, der skal løbe Risikoen, har den højtærede Landbrugsminister altsaa ment, at man ikke bør gaa længere end til Slutningen af September, hvad gan-

ske vist Folketinget har ændret til Slutningen af Oktober. Jeg synes derfor ikke, der har været noget Grundlag for det Angreb, man dengang rettede imod en Købmandsorganisation, fordi den advarede imod at gaa saa langt som til Slutningen af Februar med Hensyn til Afleveringspligten.

I Forbindelse med denne Bestemmelse vil jeg i øvrigt gerne spørge den højtærede Landbrugsminister, om det Udlæg, som Staten har Ret til at gøre, hvis Afleveringen af Brødkorn ikke har fundet Sted inden Udgangen af Oktober Maaned, kan foregaa i det avlede Korn, som jo ogsaa kan være pantsat ved Høstpantebreve, hvis de paagældende Landmænd har faaet Kunstgødning. Den Købmand eller den Andelsforening, som har solgt en saadan Landbruger Kunstgødning og faaet Høstpantebrev, maa vel — og det er det, jeg gerne vil spørge den højtærede Landbrugsminister om — have Panteret forud for Staten. Den paagældendes Mulighed for at faa foretaget Udpantning kan jo i hvert Fald trækkes ud til et langt senere Tidspunkt, og saa skulde Forholdet ikke gerne blive det, at han maaske allerede paa et tidligere Tidspunkt mister den Ret, som han har ment han havde, fordi man nu gennemfører en Lov, som giver Staten Ret til Udpantning. Jeg vil gerne have dette Spørgsmaal besvaret ligesom det andet Spørgsmaal, jeg har rettet til den højtærede Landbrugsminister.

I øvrigt kan jeg, som jeg begyndte med at sige, paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse.

Fr. Kristiansen: Det foreliggende Lovforslag adskiller sig jo fra den sædvanlige Lovgivning, vi har haft, om Fortrinsret i Høsten, idet det særlig tager Sigte paa Landmændene i de tørkeramte Egne i Vest- og Sønderjylland, hvor Høsten i afgivte Sommer nærmede sig Misvækst. Landmændene i disse Egne har i Aar særlige Vanskeligheder med at skaffe sig god Saasæd, dels fordi Høsten var saa ringe, at den for en stor Dels Vedkommende allerede er opbrugt, dels fordi den var af saa daarlig Kvalitet, at den ikke er særlig vel egnet som Saasæd.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette en Tak til den højtærede Landbrugsminister, fordi han saa beredvilligt har lyttet til Røsterne fra Ribe og Ringkøbing Amter om en Lov som den, vi her behandler. Jeg tror, at den foreslaede Lov vil være en kærkommen Hjælp for